

Ulrika Trovalla

Erik Trovalla

ISBN 978-91-7106-733-3

© Ulrika Trovalla și ErikTrovalla 2013

Publicat de: Nordiska Afrikainstitutet 2013

Expoziția foto „Suprastructură” a fost expusă pentru prima dată la Muséum Gustavianum din Uppsala între 17 noiembrie 2012 și 5 martie 2013. A fost publicată digital în martie 2013, ca parte a unui proiect de cercetare intitulat „Infrastructura ca divinație: viața urbană în postcolonie”. / financiară! de către Consiliul Suedez de Cercetare.

Savanții din spatele expoziției, Ulrika și Erik Trovalla, sunt cercetători în antropologie culturală și etnologie. Au sediul la Institutul Nordic Africa, Uppsala și Universitatea din Uppsala. Bazându-se pe fotografiile lor din milionul de oraș Jos din centrul Nigeria, ei oferă aici o privire asupra cercetării lor asupra semnificațiilor infrastructurii în viața de zi cu zi.

În același timp, orașele africane sunt din ce în ce mai modelate de noile tehnologii - telefoane celulare, acces la internet mobil, energie solară, sateliți etc. - multe dintre ele sunt caracterizate și de o infrastructură marcată de decădere avansată și incertitudine. . Locuitorii trăiesc cu defecțiuni constante în fluxurile de electricitate, apă, telecomunicații, combustibil, trafic etc.

Termenul „infrastructură” evocă imagini ale sistemelor care funcționează discret în fundal. „Infra” înseamnă mai jos și, prin urmare, se așteaptă ca infrastructura să transporte apă, canalizare, deșeuri, energie, bunuri și oameni, fără a fi nevoie ca nimeni să fie conștient de acest lucru.

Dar, prin eșecurile sale, infrastructura s-a mutat din fundalul în prim-planul experienței și a devenit un factor care structurează din ce în ce mai mult viața de zi cu zi. În scurt,

image # 1: Rezervoare de apă și stâlpi de telecomunicații în Tudun Wada, Jos.

orice zonă din Jos primește putere doar câteva minute sau ore la un moment dat, după zile sau chiar săptămâni de întuneric. Când puterea revine în sfârșit, uneori este prea slabă pentru a încărca chiar și un telefon mobil. Alteori, curentul este atât de puternic încât suflă becurile și dăunează la frigiderele, congelatoarele și televizoarele prețioase.

Multe aparate sunt disponibile pentru a netezi alimentarea neuniformă. Majoritatea caselor se bazează pe regulatoare de tensiune, protector de supratensiune și lămpi reîncărcabile. Sistemele de alimentare de rezervă devin, de asemenea, din ce în ce mai comune.

În acest mediu, electricitatea capătă calități. Poate fi slab sau puternic, neted sau aspru, calm sau temperamental, benign sau periculos.

Imagine # 2. Sus: stabilizator de tensiune conectat la un frigider. Mijloc: bloc de extensie cu un indicator de tensiune; electrica! cabinet. Jos: Invertorul conectat la o baterie de mașină

Se estimează că există aproximativ 60 de milioane de generatoare în Nigeria. Cu o populație de aproximativ 140 de milioane de locuitori, aceasta oferă un raport de un generator la 2,5 locuitori. Acest lucru face ca Nigeria să fie cea mai dependentă țară din lume de generator.

Când au fost introduse generatoare ieftine din China în urmă cu câțiva ani, au primit porecla „Trece vecinul meu”. Acum costă mai puțin de 60 USD, iar majoritatea gospodăriilor au acces la unul.

Imaginea # 3: Ezechiel cu generatoarele lui.

'Nepa don Vino!'

- Puterea a venit!

Disponibilitatea bruscă și temporară a puterii se anunță prin sunetul frigiderelor, ventilatoarelor și radiourilor latente care prind viață. Oamenii se grăbesc imediat să facă orice sarcină trebuie făcută cât timp există putere. Venirile și plecările electricității creează izbucniri de activitate locală și stabilesc ritmul orașului.

Multe locuințe au și un bec gol atașat permanent la linia principală, pentru a le anunța când există curent la rețea. Energia electrică furnizată prin rețeaua oficială se numește „Nepa”, care este prescurtarea pentru Autoritatea Națională a Energiei Electrice. Henee exclamă „Nepa nu vine!”, care înseamnă „Nepa a venit!”.

Imaginea # 4: Bec care semnalizează că electrica! rețeaua are putere.

În sens foarte literal, firele, conductele, drumurile și undele radio conectează individul cu societatea. A fi conectat - sau întrerupt - de la rețelele de electricitate, apă, canalizare, trafic, telecomunicații etc., este o modalitate de a experimenta ceea ce înseamnă a fi cetățean.

Când întrerupe curentul, conductele sunt uscate, drumurile sunt blocate și telefonul caută în zadar recepția, oamenii își pierd încrederea în instituțiile publice.

Pe măsură ce oamenii apelează la mijloace private, cum ar fi generatoare, alimentare ilegală, combustibil pe piața neagră etc., unii

interpretează situația ca pe o slăbire a legăturilor sociale. Unde, se întreabă, lasă asta Nigeria ca națiune, cu un viitor comun?

Imaginea # 5: În amurg, un comerciant și-a pornit generatorul pentru a-și închide magazinul, în timp ce restul străzii este învăluit treptat de întunericul care coboară.

marea pentru lemn de foc, benzină, semnale pentru telefoane mobile etc., îi duce pe oameni în călătorii prin oraș, iar în timpul acestor excursii ei reinterpretează semnificația zonelor, explorează noi căi, întâlnesc noi obstacole și găsesc noi moduri în jurul lor. Aceste nenumărate acte individuale transformă continuu orașul, atât fizic, cât și conceptual, și creează nevoia de eforturi reînnoite de explorare.

Imaginea # 6: Femei care transportau lemne de foc

```
; * C--! &ə н [lC' - ' cte ■ -il. /.,  
-r- Jd^^k J ni flot* /uvTVi if  
•f aaW**v*5**^WI «L w» .. /nUVrl  
i-WlF II i/41 VI  
' . ^vJrT
```

pnoto Oy e&u trova Ilei

oamenii urmăresc cu atenție semnele și taxele legate de infrastructură. Când se va reporni curentul? Când va fi disponibilă din nou benzina? Inventarea și schimbul de teorii elaborate despre aceste întrebări este o parte intrinsecă a vieții de zi cu zi în Jos. Ghiciurile despre logica distribuției benzinei și a pierderii energiei devin un subiect recurent de conversație. Unii susțin că au văzut programe de la compania electrică, dar nu par să se materializeze niciodată în viața reală. Zvonurile despre benzinăriile care se așteaptă să primească livrări de combustibil apar frecvent în cozi lungi de kilometri, care durează zile întregi.

Înțelegerea acestor procese nu este doar un joc sau o chestiune de conversație inactivă - eșecul citirii corecte a semnelor poate duce la pierderea afacerilor și a salariilor, în timp ce creșterile proaste de combustibil și de putere pot duce la defecțiuni ale motorului sau incendii devastatoare.

Imaginea # 7. Sus; Când vânzătorii de combustibil au bunuri de vândut, ei anunță acest fapt cu panouri care declară 'Υβε combustibil.' Jos: 0 benzinărie pustie, care așteaptă următoarea livrare.

Prin prisma infrastructurii, oamenii văd trecutul, prezentul și viitorul lui Jos și al Nigeriei în general.

Mulți își amintesc primele zile ale independenței de după 1960, când viitorul era luminos. Apa curgea prin toate conductele, electricitatea era constantă, iar vehiculele de transport în comun nu păreau să se destrame.

Un moment decisiv în istoria națiunii a fost boom-ul petrolului din anii 1970, când prosperitatea și credibilitatea au atins apogeul. În

această eră s-au înregistrat investiții extinse în infrastructură. Un alt moment definitoriu a fost criza oii din anii 1980, când prețul țițeiului a scăzut. În Nigeria, arderea zilei a devenit vise sparte și eșec sistemic.

De atunci, resemnarea s-a fuzionat cu umorul negru într-un brand de pesimism național. Acronimul NEPA, Autoritatea Națională pentru Energie Electrică, este scris în mod obișnuit ca „Nu vă așteptați niciodată la putere”. Când NEPA a fost redenumit PHCN - The Power Holding Company of Nigeria - oamenii s-au referit la el drept „Problema s-a schimbat Nume”.

Imaginea # 8. Sus: Un contor de curent vechi din Nepa. Jos: Contorul de energie electrică se află lângă o pârghie care comută între electricitatea de la Nepa și de la generator.

KWh

25-100

rwAWb

CL14?»f3

230

Imaginea # 9: Firele care nu pot fi urmărite se conectează la linia principală.

Umble de fire drows modele pe cer. Unele sunt linii telefonice care nu mai sunt utilizate. Altele sunt linii electrice. ;Atașamentele ilegale sunt numeroase - ar putea chiar să depășească numărul atașamentelor legale. În unele zone, ;conexiunile ilegale își modelează propriile rețele neoficiale și neexplorate.

infrastructura a devenit asociată cu tensiunile tot mai mari dintre creștini și musulmani. Cui aparține lui Jos? Zone întregi, inclusiv drumurile principale, sunt acum zone interzise pentru persoanele care nu aparțin majorității unei anumite zone. Oamenii interpretează semnificația cine poate – sau nu – să călătorească pe anumite drumuri și care zone au electricitate atunci când altele sunt întunecate. În oraș circulă zvonuri despre fântâni otrăvite sau despre planuri de a întrerupe anumite zone de la alimentarea cu apă.

Imagine # ? 0: Moscheea principală din Jos.

Imaginea # 11: Un Keke Napep în trafic.

Guvernul statului Plateau a interzis recent transportul motocicletei din oraș, susținând că vehiculele care se deplasează rapid subminează stabilitatea și securitatea. Având în vedere că majoritatea șoferilor erau musulmani, iar elita politică din regiune este în principal creștină, aceste interdicții au fost interpretate ca încercări de a

restricționa mișcările anumitor persoane, precum și de a le priva de mijloacele economice de a rămâne în ele. oraș.

Pentru a menține traficul în oraș, au fost importate din India 300 de triciclete – numite „Keke Napep” în Nigeria. Șoferii interesați le puteau cumpăra de la guvernul statului și le putea plăti în rate. Dar mulți foști șoferi de mototaxi consideră că noile vehicule sunt în primul rând oferite creștinilor.

În ultimul deceniu, Jos a văzut multă violență. Rivalitatea dintre grupurile etnie și religioase a dus la ciocniri devastatoare și au fost pierdute mii de vieți.

Oamenii și-au dezvoltat abilități în citirea semnelor care sunt încorporate în ritmurile traficului. Vehiculele care trec cu viteză normală și taxiurile și autobuzele care sună claxonele în felul lor tele-tale atunci când caută pasageri, informează oamenii că lucrurile sunt calme în oraș. Dacă nu există mașini pe o stradă altfel aglomerată, oamenii știu că au izbucnit probleme.

Imaginea # 12: Ca urmare a tensiunii dintre creștini și musulmani, multe mașini poartă simboluri religioase, indicând un oraș din ce în ce mai divizat.

În 2007, o lampă alimentată cu baterii în mod crud constând din LED-uri, cu un CD folosit ca reflector, a inundat brusc piețele stradale din Nigeria.

Lampa s-a dovedit a fi o invenție valoroasă. Accesibil și eficient, a oferit lumină în timpul orelor întunecate. Pentru a batjocori președintele care a promis că va rezolva situația energetică, lampa a fost numită „Obasanjo ya kasa”, „Obasanjo a eșuat”.

Imaginea # 13: O lampă Obasanjo ya kasa care alunga întunericul.

În zilele noastre, lampa „Obasanjo ya kasa” nu este obișnuită în orașe, unde a fost înlocuită cu lămpi ieftine reîncărcabile importate din China. Cu toate acestea, în zonele rurale încă luminează încăperile întunecate.

Imaginea # 14: Lampă reîncărcabilă importată! din China.

Când sistemele eșuează, ele lasă loc și altor moduri de a face lucrurile și așa mulți oameni își mută viața.

Starea perpetuă de criză infrastructurală aduce la iveală propriul mod de producție culturală. Noile invenții sunt mod și tehnologia existentă este reatribuită. Firele moarte devin corzi de rufe, frigiderele devin dulapuri rezistente la șobolani, iar Sistemul GSM devine un sistem bancar alternativ. Blocajele de trafic devin piețe pline de viață. AH aceste noi utilizări se bazează pe însuși faptul că lucrurile par să se deterioreze.

imaginea # 15: Cfothesfines

Dacă distribuția de combustibil ar funcționa conform intenției, sute de vânzători de benzină de pe piața de bloc ar fi rămas fără loc de muncă. Multe întreprinderi mici care vând generatoare, invertoare, dispozitive de protecție la supratensiune, lămpi reîncărcabile și baterii depind de sursa neregulată de alimentare. De asemenea, directorii de trafic angajați în guvern nu ar sta în intersecții dacă semafoarele ar avea electricitate.

Mai multe servicii legate de infrastructură sunt realizate de ceea ce se numește sectorul informal. Mulți oameni, în special copii, lucrează pe drumuri, umple gropi sau avertizează asupra obstacolelor periculoase. Pentru serviciile lor, ei primesc ocazional „liniuță” - o sumă mică de bani - de la șoferii care trec. În oraș, multe intersecții sunt conduse de băieți adolescenți care direcționează traficul, tot pentru liniuță. Mulți alți copii câștigă bani culegând materiale reciclabile din gunoi.

Sistemele paralele și informatice sunt adesea văzute ca redundante și parazitare, iar intervențiile de promovare a dezvoltării implică adesea eforturi de „curățare” a acestor sisteme alternative. Cu toate acestea, acest lucru poate duce la o mai mare marginalizare a celor mai vulnerabile grupuri, deoarece accesul la sistemele formale necesită adesea costuri inițiale ridicate, precum și cetățenie recunoscută, adresă de domiciliu înregistrată, angajare etc.

Pentru mulți, sistemele paralele și informatice sunt singura sursă de necesități vitale.

imaginea # 16: benzină de pe piața neagră

Imagine # ? 7: Vânzătorii de benzină pe piața neagră

<https://neculaifantanmaru.com/en/qualities-of-a-leader.html>

<https://neculaifantanmaru.com/calitatile-unui-lider.html>